

**Orð: Dagny
Myndir: Kalmar o.a.**

hann ikki fór undir at reka hotel í teimum tómu hølu-
num við Áarvegin.

Sum sagt so gjørt. Chr. D. Restorff fór beinavegin undir at kanna málið. Hann fekk Verland Johansen at smíða sengur, klædnaskáp o.a. innbúgv. Síðani var farið til Danmarkar at keypa útgerð, sum hoyrir til hotellvirkssemi. Hann hevði vanligt handilssamband við danir, sum seldu tubbaks-
vørur, og teir hjálptu Restorff at finna fram til fólk innan hotellyrkið í Danmark. Tað var eingin lott uppgáva at fáa hotell upp at standa í hesum tíðum, tí tað var so stutt eftir annan heimasbardaga og lítið og einki var fáa.

Í 1951 var alt leyst og liðugt, og Hotel Hafnia varð stovnað. Hafnia merkir havn á látini.

Fyrstu gestirnir og læknastríðið

Jóhan Restorff var tá stórir smádrongur, og hann minnist, at teir fyrstu útlendsku gestirnir á Hotel Hafnia komu til Føroyar í samband við læknastríðið í Klaksvík.

- Eg minnist serliga journalistar, sum komu í stórum tali, bæði úr Onglandi, Danmark og aðra staðni, fyrri at greiða frá tí, sum fór fram í Klaksvík, sigur Jóhan Restorff.

- Tá komu ikki nógv ferðafólk hendavegin. Tað vóru nærum bert handils-
fólk sum ferðaðust tá, og millum teir fyrstu vóru tveir svíar, sum í mong ár komu til Føroya á hvørjum ári, tá sildarokkið var fyrri. Teir gjørdust so kendir í býar-

myndini, at fólk spurdu eftir teimum, tá tann tíðin á árinum kom, og tey ikki høvdu sæð sviarnir í gøtum.

- Hotel Hafnia fekk eisini eykanavn. Tað varð kallað Vestmannaheimið, av tí at so nógvir vestmenningar gistu á hotellinum. Tá var einki vegasamband við Vestmanna.

- Annars komu eisini nógv fólk til Havnar, sum skuldu til tannlækna, og tað kundi taka sína tíð, áðrenn fólk fóru avstað aftur, sigur Jóhan Restorff og minnist, at onkur ungur maður fann sær gentu í Havn, áðrenn tannlæknaviðgerðin var liðug.

Tóku ímóti gestum á kajuni

Seinast í fimmtiárunum fóru útlendingar so smátt at ferðast til Føroya, tó at talan ikki var um stórar ferðabólkar.

- Ein partur í arbeiðinum var at fara oman á Tjaldur og Drottningina, tá ferðabátarnir komu úr Danmark.

- Vit tóku ímóti gestum okkara á kajuni, og tað hendi meir enn so, at vit fingi aðrir gestir heim aftur við okkum, sum ikki høvdu bílagt sær kamar. Talan kundi vera um einar fimm seks gestir hvørja ferðina, sigur Jóhan Restorff.

Hotel Hafnia vaks við árunum, og hevur verið víðkað fleiri ferðir frá byrjanini, tá bert 18 kømur vóru og eini 10 fólk tilsamans arbeiðdu á Hafnia, til í dag, nú 58 kømur eru, sum kunnu hýsa 105 gestum. 30 fólk hava fast starv, umframt eykafólk, ið verða tikin inn,

tá stórra tiltøk eru á Hafnia.

Jóhan Restorff fór í hotel-
læru sum 17 ára gamal. Uppá fyrispurning, um hann ongantíð hevði hugsað sær aðra útbúgving, sigur hann: - Nei, eg hevði longu tá fingið virusið, so har var einki at gera.

Hava ongantíð skjeldast

Meðan henda samrøðan fer fram, er hópin ferðsla til og úr stjóraskrivstovuni. Tá annar beiggin noyðist at fara ørindi, sessast hin í hansara stað at tosa við Sosialin. Beiggjarnir eru so nær knýttir hvørjum øðrum, at annar heldur fram, har hin sleppur.

M.C. og Jóhan Restorff eru báðir útlærdir innan hotellvinnu. Teir eru altíð samdir, tá avgerðir verða tiknar, sum hevur við virkssemið at gera.

M.C. sigur, at Jóhan hevur serligt tekniskt innlit, og tekur sær av øllum tí, sum hevur við tekník at gera.

- Eru trupulleikar við tekniskari innlegging ella hvussu best er at gera, fyrri at fáa okkurt gjørt, uttan tó at taka veggir niður, so veit Jóhan altíð ráðini, og kemur til eina loysn, sigur M.C..

- Hinvegin, so er tað M.C. starvsfólkini fara til, um tey hava onkran trupulleika at dragast við, tað veri seg í arbeiðinum ella privat, sigur Jóhan.

- Eg havi mangan sagt, at vit áttu at havt eitt skelti, sum segði frá, at har kunnu fólk fara at tosa við M.C.. Eg havi eisini einaferð gjørt eitt slíkt skelti, tí M.C. nærum ikki mundi komið afturi-

aftur, eftir langa og drúga samrøðu, sum eg ikki ivist í, eydnadist væl. Hann er góður í ráðum, sigur Jóhan.

M.C. sigur frá hotelstjóra, sum tók hann til viks, tá hann var liðugt útbúgvin á Hotel Royal í Keypmannahavn í 1971: - Hann hevði arbeiði saman við beiggja sínum, og visti, at eg fór heim aftur til Føroya at hjálpa beiggja mínum.

Hann segði: - Far ikki heim at arbeiða saman við beiggja tínum. Tað er tað byttasta tú kanst gera. Eg veit tað, tí eg havi roynt tað sjálvur.

Eg kenni beiggja mín

- Eg svarið honum: - Eg veit ikki hvussu beiggi tín er, men eg kenni beiggja mín, og eg veit, at vit fara at arbeiða væl saman, sigur M.C..

Hann er fegin um, at hann fór at arbeiða saman við beiggjanum, men saknar, at hann ikki hevur verið burtur í heimi og arbeiði nøkur ár,

Orsøkin til at Hotel Hafnia varð stovnað í 1951 var tann, at Hotel Føroya brann og einki hotel tí var í Havn. Nú stendur næsta ættarliðið í familjuni Restorff fyrri hotellinum. Vinstrumegin siggjast: M.C. Restorff, Kirsten Lindberg og Jóhan Restorff

áðrenn hann fór aftur til Føroya.

- Veruleikin var bert tann, at tað var ov strævið at vera einsamallur her, og pápi var vordin gamal tá. Tí kendi eg tað sum mína skyldu at fara heim aftur. Tað havi eg ongantíð angrað, sigur M.C.

- Vit kunnu hava hvør sína áskoðan, men vit eru ikki ósamdir og vit skjeldast ongantíð. Tað er ein serligur kærlíki til arbeiðið - vit hava havt so nógv saman gjøgnum árin - hann er eldri beiggi mín, sum hevur nógv royndir, eg eri lítilbeiggi, og hann hevur altíð havt virðing fyrri mær, sigur M.C. kensluborin - og tó eitt sindur errin.

Gamli Chr. D. Restorff var stjóri á Hotel Hafnia til hann var 77 ára gamal. Tá var Hotel Hafnia gjørt til partafelag, og synirnir og dótturin tóku yvir eftir pápán.

Næsta ættarliðið av hotel-
fólki stendur á gátini.

Jan Restorff, sonur Jóhan er útlærður reseptionistur og tænar. Hann er nú restaurantstjóri á Glostrup Parkhotel, sum er víðakent fyrri at borðreiða við góðum mati. Rosa Maria er dóttur M.C. og hon er í læru á Royal Hotel í Keypmannahavn, og annar sonur Jóhan, Martin, er í kokkalæru.

- Jú, hornasteinarnir til næsta ættarliðið á Hotel

Hotel Hafnia er nútíðansgjørt og víðkað fleiri ferðir gjøgnum árin. Í byrjanini vóru 18 kømur. Í dag kunnu 105 fólk gista á Hafnia

Hafnia eru lagdir, sigur M.C. brosandir.

Færri gestir í ár

Hotellvinnan er ikki longur tað, sum hon var einaferð. Eisini Hotel Hafnia hevur trupulleikar við at fáa endarnar at røkka.

- Í ár hava ikki so nógvir gestir umbiðið sær pláss, sum undanfarnu ár. Umframt tað, so frætta vit uttaneftir, at tað kostar ov nógv at gista á hotel í Føroyum, sigur M.C..

- Hetta er tó ikki eindømi fyrri Føroyar, tað er eins nógv myndin av figgarligu trongstøðuni í Norðurlondum og Europa sum heild, ið er orsøkin, sigur M.C. Restorff.

- Vit hava tó megnað at hava handverkarar sum umvæla kømur o.a., so slit ikki sæst, og tað er umráðandi fyrri okkum. Tað er tungt í løtuni, men heldur ikki verri enn tað.

- Vit fara glaðir og takksamir til arbeiðis um morgunin, men vit berast fyrri at fáa hotelið at bera seg - "hyggja upp um fjøllini" og við einum brosi á varrunum, siga teir báðir Jóhan og M.C. Restorff.

